

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinæ, 1603

De Solennitate Omnium Sanctorum: Ex D. Augustino & Lodouico
Granatensi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42787

*Sepulchrum
vni miracu-
lis celebre.*

tum, haud procul ab ipso carcere in sepulchro
condidit: vbi multis sese virtutibus beatus mar-
tyr & miraculis manifestè declarauit.

DE SOLENNITATE OMNIUM
Sanctorum: Ex D. Augustino & Lodouico Gra-
natensi.

*1. Nouem.
D. August.
serm 37. de
Sanctis.*

Ephes. 2.

*Gloria aeter-
nae beatitu-
dinis imper-
scrutabilis.*

*Esaiæ 35.
& 51.*

HODIE, dilectissimi, omnium Sancto-
rum sub vna solennitatis lætitia cele-
bramus festiuitatem; quorum societate
cælum exultat, quorum patrocinij terra læta-
tur, quorum triumphis Ecclesia sancta coro-
natur: quorum confessio quāto in passione for-
tior, tanto est clarior in honore. O verè beata
mater Ecclesia, quam sic honor diuinæ digni-
tationis illuminat, quam vincetium gloriosus
Martyrum sanguis exornat, quam inuolans
Confessionis candida induit virginitas. Ergo
agite nunc fratres, aggrediamur iter vitæ, re-
uertamur ad ciuitatem cælestem, in qua scri-
pti sumus, & ciues decreti. Consideremus
clytam vrbis illius foelicitatem, in quantum
considerare possibile est: vt enim verè est, con-
prehendere nullus sermo sufficiet. Dicitur
ea in quodam loco sic: Quod aufugiet ibi de-
lor & tristitia & gemitus. Quid hac vita be-
tius, vbi non est paupertatis metus, non argu-
tudinis imbecillitas? Nemo læditur, irascitur,
nemo: nemo inuidet. Cupiditas nulla exardet,
nullum cibi desiderium, nulla honoris pas-
satio: aut potestatis ambitio. Nullus ibi dis-
boli metus, insidiarum dæmonum nullæ: terra
gehennæ procul. Mors ibi, neque corporum
neque

neque animæ erit: sed immortalitatis munere vita iucunda. Nulla erit tunc vsquam discordia, sed cuncta consona; cuncta convenientia, quia omnium Sanctorum vna concordia, pax cuncta & lætitia continet: tranquilla sunt omnia & quæta. Iugis splendor: non iste qui nunc est: sed quanto felicior, tanto clarior: quia ciuitas illa, vt legitur, non egebit lumine Solis, sed Dominus omnipotens illuminabit eam: & lucerna eius est Agnus. Vbi Sancti fulgebunt vt stellæ in perpetuas æternitates: & sicut splendor firmamenti, qui ad iustitiam erudiunt multos. Verum super omnia hæc, consociari Angelorum & Archangelorum cæptibus, Thronis etiã & Dominationibus, Principatibus & Potestatibus, omniumque cælestium supernarumque virtutum contubernijs perfrui, & intueri agmina Sanctorum splendidius sideribus micantia: Patriarcharum, fide fulgentia: Prophetarum, spe lætantia: Apostolorum, in duodecim tribubus Israel orbem iudicantia: Martyrum, purpureis victoriæ coronis lucentia: Virginum quoque choros candentia ferra gestantes, quanta erit gloria, quanta lætitia?

Vndè quidem haud immerito inter festos dies quos Ecclesia quotannis solenni religione celebrandos suscepit, hic dies vel summum vel maximum certè locum obtinere videtur. Cætera siquidem festa aut singulorum Sanctorum, aut singularium mysteriorum sunt; hoc autem sub vnius diei solennitate Sanctorum omnium festa complectitur. Sed enim magno Spiritus sancti consilio Ecclesia hoc instituisse

Cc 2 vide-

Apoc. 21.

Daniel. 12.

*Lodouicus
Granat. Con-
cilio 1 de So-
len. Omnium
Sanctorum.*

*Quanta ho-
dierna So-
lennitas.*

*Quanta ho-
dierna Solen
nil ad.*

*Quare insti-
tuta.*

Apocal. 7.

Matth. 7.

*Innumerabi-
lis beatorum
numerum.*

videtur. Primum quidem, ut quæ per focordiam
& iniuriam in cæteris Sanctorum festis deli-
quimus, aut minus plenè præstitimus, huius
saltem diei ampliori deuotione pensaremus
& vnus dies ritè celebratus, aliorum omnium
negligentias refarciret. Deindè ut hoc vno
die, Sanctorum plurimis, quib. singulares dies
festos decernere non vacat, debitam eorù me-
ritis laudem & honorem hac saltem ratione
impenderemus, quando aliter non possumus,
cum omnes anni dies intra angusta spatia con-
tineantur: Sanctorum autem numerus vix com-
prehendi possit. Quam rem oculatissimus tes-
tis Ioannes Euangelista in Apocalypsi confir-
mat; qui vbi centum octoginta quatuor millia
Sanctorum enumerasset, quos ex singulis tri-
bubus Israel, Dominus ad æternam vitam co-
optarat, subdit protinus.

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinu-
merare nemo poterat, ex omnibus gentibus
& tribubus & populis, & linguis stantes ante
thronum, & in conspectu agni; amicti flo-
lis albis, & palmæ in manibus eorum; & cla-
mabant voce magna dicentes: Salus Deo no-
stro, qui sedet super thronum & agno. Ex quo
planè loco illud colligere licet, quod quamuis
incomparabiliter multo plures sint qui pere-
unt, comparatione eorum qui saluantur (est e-
nim teste Saluatore, arcta via quæ ducit ad vi-
tam: lata autem & spatiosa quæ ducit ad per-
ditionem) nihilominus tamen electorum tur-
bam adeo esse magnam, ut à nemine numerari
possit, Ioannes hoc in loco asserit. Quin et
folia

Solitantum martyrib. tam ingens multitudo in cælis coronata triumphat, vt si Ecclesia omnibus illis festos dies instituere decreuisset, supra quinque millia martyrum (vt D. Hieronymus testatur) ad vnumquemque diem assignare potuisset. Horum igitur laudibus, quibus dies singulos Ecclesia destinare non potuit, hunc vnum diem voluit esse dicatum. Est & alia non inferior huius solennitatis causa; nempe quod hac ratione multos nobis aduocatos in cælo comparare voluit: cum ab illis pro impensis precibus & laudibus opem & patrocinium suppliciter implorat.

Sunt quidem Sancti ad hoc officium præstandum propensi; qui (vt diuus Augustinus ait) de sua salute securi, de nostra solliciti sunt. Eos namque & germana charitas, qua nos conciuēs suos futuros prosequuntur, & huius vitæ pericula quæ illi euaserunt, ad nos omni ratione iuuandos sollicitant: nostris tamen precibus & laudibus propensiores ad hoc officium redduntur. Et quidem appropinquante hora mortis, quando post extremum illum halitum de tota æternitate nostra ferenda sententia est, vltimum nobis Ecclesia præcipit adhiberi remedium, nempe Vnctionis Sacramentum: quod iam migraturis exhibetur. Quo etiam tempore Sanctorum omnium auxilium implorat; omnesque illos velut antè superni Iudicis conspectum aduocatos mittit: quo periclitanti filio, & in summum discrimen adducto opem ferant. Quod quidem illi patrocinium eò lubentius suscipiunt, quo frequentius homines citra mortis etiã & extremæ

*Sanctorum
suffragia im-
ploranda.*

Quale obsequium gratissimum.

necessitatis periculum illos hoc religionis officio venerati sunt. Nota enim illa Pūblii sententia est: Habet in aduersis auxilia, qui in secundis commodat. Vnde colligimus, obsequia illa esse gratissima, non quæ necessitas violenter extorsit, sed quæ spontanea pietas libenter impendit. Hac ergo de causa non hoc die solum, sed in omni vita præcipua deuotione Sanctos colere & venerari debemus: vt eos, dum extrema illa necessitas incubuerit, propitios ac fideles habere mereamur. Ex multis sanctorum historijs discimus, fuisse nonnullos, qui ad extremam horam venientes, ac de salute sua, propter malè actæ vitæ cōscientiam desperantes, sanctorum hominum, qui præsentem aderant, pijs lachrymis & precibus vel spatii pœnitentiæ, vel erratorum veniam consecuti sunt. Quod si hoc animo viri sancti in alio homines exstiterunt cum in hoc corpore degerent, multo magis charitate viæ in patriæ charitatem commutata, eundem erga nos benignitatis & misericordiæ affectum gerent.

DE COMMEMORATIONE FIDELIUM Defunctorum: Ex oratione D. Iohannis Damasceni.

2. Nouem.

Satan hæresum sator.

TORTVOSVS ille coluber ac humani generis infestissimus hostis, qui circa præclaras ac Deo gratas actiones omnium & cogitationes serpit ac iugulatur, nouum quoddam & absurdum, sacrisque sanctionibus omninò contrarium dogma quorundam instabilium mentibus iniecit: nimirum pia omnia opera